«فرهیختگان» به بررسی کلاهبرداری مدرنی پرداخته است که در دل مهم‌ترین مرکز فناوری دنیا در آمریکا به قتل نوآوری روی آورده است

شکارچیان دره سیلیکون

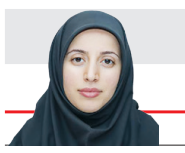

ندا اظهری
مترجم

از مدت‌ها پیش بود که برخی از اقتصاددانان متوجه آن شدند که شرکت‌های فناوری و به اصطلاح غول‌های فناوری در «سیلیکون ولی» با حمایت سرمایه‌های خطرپذیر، عملا به قیمت محصولات خود یارانه می‌پردازند تا زمانی که کاربران نتوانند بدون آنها گذران زندگی کنند. مشکل اینجاست که اقتصاددانان محافظه‌کار در دانشگاه شیکاگو طی ۵۰ سال گذشته اصرار داشتند که در نظام سرمایه‌داری، قیمت‌گذاری غارتگرانه مشکل‌آفرین نیست. اما به نظر می‌رسد در حال حاضر، نسل جدیدی از شکارچیان در حال ظهورند. مکانیسمی که شکارچیان برای تسلط غیرقانونی بر بازار از آن بهره‌برداری می‌کنند، خود سرمایه‌گذاری خطرپذیر است و به عبارتی نوعی کلاهبرداری از سرمایه‌گذاران به شمار می‌رود. دولت می‌تواند از این شواهد برای نابودی انحصار فناوری از سوی برخی شرکت‌ها و غول‌ها در این مرکز استفاده کند.

businessinsider در تازه‌ترین گزارش خود به مطالعاتی اشاره کرده است که نشان می‌دهد غول‌های فناوری مستقر در «سیلیکون ولی» از شیوه‌ای موسوم به قیمت‌گذاری غارتگرانه برای سرکوب رقبا و کلاهبرداری از سرمایه‌گذاران استفاده می‌کنند. اما واقعا چه در پس سرمایه‌گذاری غول‌هایی چون «اوبر» و «لیفت» می‌گذرد؟ یا به‌عنوان مثال، آمازون را در نظر بگیرید؛ کالاهایی را ارزان‌تر از هر شرکت دیگری عرضه می‌کند و این کار را تا سال‌ها ادامه می‌دهد که به نظر می‌رسد تا سال‌ها فرآیندی زیان‌ده را سپری می‌کند اما وقتی تولید سود این شرکت به حدی رسید که مشتریان خود را پیدا کرد و به تنها رقیب بازار تبدیل شد، قیمت‌ها را تا جایی بالا می‌برد که نسبت‌های غیرقابل تصوری به دست آمده و جبران سال‌ها زیان مالی حاصل از ارزان‌فروشی می‌شود. اقتصاددانان نام این روش سرمایه‌گذاری و سودآوری را «قیمت‌گذاری غارتگرانه» گذاشته‌اند که از قرار معلوم غیرقانونی است. طبق قوانین سرمایه‌داری، هیچ سرمایه‌داری مجاز نیست از جایگاه خود برای زورگویی به رقبا و جذب غیراخلاقی بازار استفاده کند.

صنعت ۷۰۹ میلیارد دلاری سرمایه‌گذاری خطرپذیر

به گزارش fortune، سرمایه‌گذاری خطرپذیر یک صنعت ۲۳۴ میلیارد دلاری در آمریکا و یک صنعت ۷۰۹ میلیارد دلاری در سطح جهانی است. این بخش عظیم به خاطر هدایت غول‌های فناوری مانند متا و آمازون تحسین‌برانگیز است. اما تحقیقات جدید نشان می‌دهد که برخی از بزرگ‌ترین غول‌های فناوری دنیا که در «سیلیکون ولی» حضور دارند، استراتژی غیرقانونی را با انگیزه‌های انحرافی در پیش گرفته‌اند که حتی می‌تواند مانع از پیشرفت فناوری در ابعاد وسیع‌تر شود. کارشناسان از این امر به «غارت مخاطره‌آمیز» هم یاد کرده‌اند. در این شیوه کلاهبرداری مدرن، رقبایی که ممکن است مدل‌های کسب‌وکاری کارآمدتری را ارائه دهند، از گردونه رقابت باز می‌مانند و به مرور از بین می‌روند. در نتیجه، هم انتخاب‌ها کمتر می‌شود و هم توسعه نوآوری پایین می‌آید. نمونه بارز این شیوه، شرکت «اوبر» است که غیر از مدل ارائه شده، مدل تجاری کارآمدتر و جدیدتری در اختیار ندارد و تنها از طریق اختصاص سرمایه و پول نقد نسبت به سایر رقبا غالب شده است. شکار مخاطره‌آمیز یک استراتژی سه مرحله‌ای است. اول، سرمایه‌گذاران خطرپذیر، پیشنهاد پول زیادی را به یک استارتاپ (غارتگر خطرپذیر) می‌دهند. در مرحله بعد، آن استارتاپ از ذخایر پول نقد برای قیمت‌گذاری کمتر از قیمت تمام‌شده کالاها و خدمات، حذف رقبا و تصرف سریع سهم بازار استفاده می‌کند. در مرحله سوم، هنگامی که استارتاپ سهم غالب بازار را به خود اختصاص داد، سرمایه‌گذاران خطرپذیر و اغلب بنیانگذاران استارتاپ، از طریق خرید یا عرضه اولیه عمومی با فروش سهام خود به سرمایه‌گذارانی که معتقدند استارتاپ می‌تواند هزینه‌های از دست رفته را جبران کند، پول پرداخت می‌کنند. نکته کلیدی در این استراتژی، کاهش قیمت‌ها به زیر قیمت تمام‌شده برای یک شرکت ناپایدار از نظر مالی است که به‌رغم اینکه رسیدن به سوددهی را به تأخیر می‌اندازد، اما از آنجایی که این خطرپذیری از سوی یک سرمایه‌گذاری خطرپذیر پذیرفته می‌شود، اهمیت چندانی ندارد؛ چراکه به بازگشت سود از دست رفته امیدوار است.

تخلفی که غیرقانونی جلوه نمی‌کرد

مشکل از آنجایی نشأت می‌گیرد که اقتصاددانان محافظه‌کار در دانشگاه شیکاگو در ۵۰ سال گذشته اصرار داشتند که سرمایه‌داری به شیوه قیمت‌گذاری غارتگرانه چالش‌برانگیز نیست. آنها این گونه استدلال می‌کردند که شکارچیان برای شروع سهم بیشتری از بازار را در اختیار می‌گیرند بنابراین اگر قیمت‌ها را کاهش دهند، ضرر بیشتری نسبت به رقبای خود خواهند داشت. در عین حال، طعمه‌های آنها به‌راحتی می‌توانند بازاری را که در اختیار ندارند، واگذار کنند. آنها بر این باور بودند که شرکت‌های غارتگر هرگز نمی‌توانند زیان‌های مالی خود را که به بهانه در اختیار گرفتن بازار از دست داده‌اند، جبران کنند. اما آنچه عملا در «سیلیکون‌ولی» در حال رخ دادن است، مصداق همین سرمایه‌داری است که غول‌های فناوری سال‌هاست به راه انداخته‌اند. در پرونده‌ای که سال‌ها پیش پیرامون یکی از شرکت‌های فعال در صنایع الکتریکی عنوان شده بود، دیوان عالی به این مساله حکم داده بود که قیمت‌گذاری غارتگرانه به‌ندرت مورد آزمایش قرار می‌گیرد و به‌ندرت هم موفق می‌شود. برای محکوم کردن یک شرکت به قیمت‌گذاری غارتگرانه، باید مشخص شود که شکارچیان یا شرکت‌های متهم، قیمت‌ها را به کمتر از نرخ‌های بازار کاهش داده‌اند و نیز باید نشان داد که توانایی جبران زیان از دست رفته را دارد. اما از آنجایی که اثبات قانونی این روند کار دشواری است، این امر باعث شده دولت به‌راحتی نتواند شرکت‌ها را به دلیل قیمت‌گذاری غارتگرانه تحت پیگیری قانونی قرار دهد. در مقاله جدیدی که با عنوان «غارت خطرپذیر» مطرح شده، مدل کلاسیک سرمایه‌گذاری خطرپذیر، مختل کردن کار مدیران، ایجاد یک پلتفرم قابل مقیاس، اقدام سریع، نقض بسیاری از موارد و اوج سرمایه‌داری مدرن که درباره «سیلیکون‌ولی» مطرح می‌شود، نیست و برخلاف آنچه تصور می‌شود، ضدسرمایه‌داری و غیرقانونی است و برای ترویج رقابت آزاد و منصفانه در بازار باید به‌شدت مورد پیگرد قانونی قرار گیرد.

نام جدید، سیاست قدیمی

شواهد نشان می‌دهد که یافتن نمونه‌های دنیای واقعی خیلی دشوار نیست و تنها مستلزم نگاه دقیق به مکان مناسب است. با فعالیتی که غول‌های فناوری درپیش گرفته‌اند، به‌نظر می‌رسد نسل جدیدی از شکارچیان سرمایه‌داری در «سیلیکون‌ولی» درحال ظهور است که در عین غیرقانونی بودن، به‌عنوان سرمایه‌گذاری خطرپذیر عمل می‌کنند. معمولا شرکای محدود در صندوق‌های خطرپذیر بازده بالایی را طلب می‌کنند و این وجوه، گذرا هستند که شاید یک‌دهه دوام داشته باشند. سرمایه‌گذاران خطرپذیر و سرمایه‌گذارانی که پول را در صندوق‌های خود حفظ می‌کنند، لزوما به‌دنبال یک محصول موفق نیستند. برای سرمایه‌گذاران خطرپذیر و شرکای آنها، سودآورترین بازی پایانی، خروج سریع از این گردونه یا فروش شرکت یا عمومی کردن آن در عرضه اولیه سهام است. کارشناسان استدلال کرده‌اند که این فشارها، راهبردهای پرمخاطره‌ای را به‌همراه دارند که قیمت‌گذاری غارتگرانه یک نمونه از آنها به‌شمار می‌رود. شاید تصور اینکه یک شرکت بخواهد درگیر فرآیند قیمت‌گذاری غارتگرانه شود، به دلایل متعدد غیرمنطقی به‌نظر برسد اما این قضیه ممکن است برای سرمایه‌گذاران خطرپذیر کاملا منطقی باشد.

اگر شرکت «اوبر» را درنظر بگیرید که یکی از شرکت‌های کلیدی در منطقه سیلیکون‌ولی به‌شمار می‌رود، می‌توان به‌سادگی متوجه شد که این شرکت از نظر شایستگی نسبت به سایر شرکت‌های حمل‌ونقلی پیشی گرفته است. اوبر به‌عنوان یک محصول جدید در زمان شکل‌گیری وارد گردونه رقابت با سایر شرکت‌های حمل‌ونقلی و به‌سرعت مقیاس‌پذیر شد و گسترش یافت. این شرکت از پرداخت یارانه برای جذب مشتری استفاده می‌کند، به‌گونه‌ای که یک کسب‌وکار قدیمی را مختل کرده و یک تجارت جدید را بنا می‌کند. اوبر از ابتدای فعالیت، به رانندگان و مسافران خود یارانه پرداخت می‌کرد و میلیاردها دلار از دست داد تا بتواند رقبای خود را در ذهن مسافران و رانندگان به فراموشی بسپارد. همین امر درمورد بسیاری دیگر از شرکت‌های تحت حمایت سرمایه‌گذاران خطرپذیر هم صدق می‌کند. شرکت WeWork که ارائه‌کننده فضاهای کار مشترک است، دفاتر خود را درکنار سایر فضاهای کاری ایجاد کرد و شعارش این بود که «۱۲ ماه به شما رایگان خدمات می‌دهیم.»

شرکت Bird هم که تولیدکننده سیستم‌های حمل‌ونقل دوستدار محیط‌زیست است، اسکوترهای خود را در سراسر کشور پراکنده می‌کرد تا بتواند در زمان لازم، مشتری و مخاطبان خود را جذب کنند. اما هنوز برخی کارشناسان بر این باورند که ماحصل استراتژی مقیاس‌پذیری که شرکت‌های اوبر و سایر استارتاپ‌های سرمایه‌گذار خطرپذیر درپیش گرفته‌اند، ایجاد یک کمک‌هزینه مالی هزاره‌ای بی‌پایان است، به این معنا که ثروت از سرمایه‌گذاران به مصرف‌کنندگان منتقل می‌شود و اگر بخواهیم واقعیت ماجرا را درنظر بگیریم، تنها قربانیان قیمت‌گذاری غارتگرانه، خود شکارچیان هستند. اگر اوبر و سایر یونیکورن‌ها و غول‌های فناوری بازنده دائمی کسب سرمایه باشند، به‌نظر می‌رسد استاندارد رعایت نشده است. کارشناسان عنوان کرده‌اند این مساله بین این غول‌های فناوری ساکن «سیلیکون‌ولی» مرسوم است که شاید درظاهر، آن شرکت پس از عرضه اولیه سهام سکه‌ای به‌دست نیاورد اما به‌دلیل بهره‌مندی از قیمت‌گذاری غارتگرانه، سود حاصل از فروش را از آن خود کرده‌اند. آنها در این فرآیند بازدهی، کلانی از سرمایه‌گذاری انجام می‌دهند دریافت می‌کنند و پیش از نابودی طرح مورد نظر، از این گردونه رقابت خارج می‌شوند و سود کسب‌شده را به چنگ می‌آورند. شاید هنوز هم کارشناسان به‌درستی ندانند که آیا این شرکت‌ها پول از دست رفته خود را جبران می‌کنند یا خیر، اما آنچه اهمیت دارد، این است که سرمایه‌گذاران به میل خود سهام سرمایه‌گذاری‌های خطرپذیرشان را به قیمت بالایی خریداری کرده‌اند. علاوه‌بر این، شرکت «والمارت» در سال ۱۹۹۳، قیمت ۵۰۰ محصول عرضه‌شده در داروخانه‌های خود را در یکی از فروشگاه‌ها کاهش داد. قیمت‌ها آنقدر پایین بود که داروخانه‌های محلی از رونق کسب‌وکار افتادند. این شرکت به‌دلیل قیمت‌گذاری غارتگرانه مجرم شناخته شد و به پرداخت ۳۰۰ هزار دلار غرامت به فروشگاه‌های محلی محکوم شد. این درحالی است که هنوز بسیاری، این شیوه کلاهبرداری را بی‌ضرر می‌دانند.

آسیب به رشد نوآوری

شکار مخاطره‌آمیز هزینه اجتماعی قابل توجهی را به‌همراه دارد که از آن جمله می‌توان به آسیب به نوآوری اشاره کرد. با اختصاص نادرست سرمایه به‌سمت شیوه‌های ضدرقابتی به‌جای محصولات سودمند و مولد اجتماعی، سرمایه‌گذاران خطرپذیر که اغلب ادعا می‌کنند به بنیانگذاران کمک می‌کنند تا جامعه را از طریق نوآوری تغییر دهند و درواقع نوآوری را خفه می‌کنند و استعداد پرورش آن را در جامعه از بین می‌برند.

بزرگ‌ترین قیمت‌گذاری غارتگرانه تاریخ!

اگر بخواهیم شفاف‌تر راجع به اتفاقی که در سیلیکون‌ولی درحال رخ دادن است، صحبت کنیم، باید بدانید این مقوله با داستان سنتی سرمایه‌داری متفاوت است که می‌گوید: «بعضی را می‌بری و بعضی را از دست می‌دهی.» نکته این نیست که سرمایه‌گذاران خطرپذیر گاهی در شرکت‌هایی سرمایه‌گذاری می‌کنند که سرمایه از دست رفته خود را جبران نمی‌کنند، بلکه نکته اینجاست مدلی که توسط سرمایه‌گذاران خطرپذیر به کار گرفته شده است، با ایجاد اختلال در بازار با قیمت‌گذاری غارتگرانه به سوددهی آنها منتهی می‌شود و ضرر را به جان شرکت‌های عرضه‌کننده اولیه سهام می‌اندازد. شرکتی که درگیر قیمت‌گذاری غارتگرانه می‌شود و سرمایه‌گذارانی که در مراحل انتهایی وارد این رقابت می‌شوند، ممکن است جبران سرمایه از دست رفته برایشان دشوار باشد اما سرمایه اصلی به سرمایه‌گذاران خطرپذیر بازمی‌گردد و ضررهای وارده برای آنها جبران می‌شود. به‌عنوان مثال شرکت «بنچمارک» ۱۲ میلیون دلار از سرمایه خود را به غول فناوری اوبر اختصاص داد و در عوض ۵ میلیارد و ۸۰۰ میلیون دلار دریافت کرد که جزء بهترین سرمایه‌گذاری‌ها در تاریخ و قیمت‌گذاری غارتگرانه محسوب می‌شود.

راهی به‌سمت شکستن انحصار سرمایه‌دارها

Businessinsider در انتهای گزارش منظر جدیدی از رویکرد سرمایه‌گذاری خطرپذیر در قیمت‌گذاری غارتگرانه را در لفافه‌ای جدید مطرح می‌کند که طبق نظر کارشناسان می‌تواند دگرگون‌کننده باشد. با تبدیل برخی اصطلاحات خروجی در سیلیکون‌ولی و تبدیل آنها به قوانین ضدانحصاری، دری به‌سمت پیگرد قانونی سرمایه‌گذاران فناوری و رفتارهای ضدرقابتی آنها باز کرده است. کارشناسان بر این باورند که دادگاه‌ها باید دید خود را نسبت به جبران خسارت شرکت‌ها تغییر دهند تا از این طریق بتوانند اقدامات ضدرقابتی شرکت‌ها را شناسایی کنند. با وجود اینکه بسیاری از صنایع درحال فروپاشی به‌سمت انحصارطلبی‌ها در عرصه فناوری، مراقبت‌های بهداشتی، داروسازی، سرگرمی، روزنامه‌نگاری و خرده‌فروشی هستند، می‌توان امیدوار بود که اعتمادسازی در این مسیر ایجاد شود. سرمایه‌داری قرار است با ایجاد رقابت، رشد نوآوری را به‌همراه داشته باشد. انحصارهای ایجادشده، ثروتمند شدن عده‌ای را موجب می‌شود. حال که از وضعیت سرمایه‌داری موجود در سیلیکون‌ولی مطلع شده‌ایم، باید بدانید که این نشانه‌ها به‌سرعت نمی‌تواند باعث سقوط این منطقه شود.

آگهی مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی مرکز سردرود در نظر دارد یک دستگاه پژوGLX دوگانه مدل ۸۹ را از طریق مزایده عمومی واگذار نماید. متقاضیان محترم با دریافت اسناد مزایده قیمت پیشنهادی خود را حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۲/۰۵/۳۱ به آدرس: استان آذربایجان‌شرقی – تبریز – سردرود – انتهای خیابان طالقانی – فلکه حجاب - دفتر مرکزی دانشگاه آزاد اسلامی سردرود در یک پاکت دربسته و امضاشده تحویل نمایید.

شرایط:

آخرین مهلت بازدید، خرید اسناد، تکمیل و تحویل فرم پیشنهادات تا ده روز پس از تاریخ آگهی روزنامه می‌باشد. هزینه درج آگهی در روزنامه و دستمزد کارشناسی به عهده برندگان مزایده می‌باشد. شرکت کنندگان ملزم به واریز مبلغ تعیین‌شده در اسناد به عنوان سپرده شرکت در مزایده به‌صورت نقدی به حساب شماره یا ضمانت بانکی مطابق اسناد می‌باشند.

دانشگاه در رد یا قبول هر یک یا تمامی پیشنهادات مختار است. سایر شرایط در فرم اسناد مزایده مندرج و برای تمامی شرکت کنندگان الزام‌آور است.

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی سردرود

آگهی مزایده عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر در نظر دارد موارد زیر را از طریق برگزاری مزایده عمومی و مطابق با شرایط مندرج در اسناد واگذار نماید. علاقه‌مندان واجد شرایط می‌توانند به‌منظور آگاهی از شرایط و خرید اسناد به امور اداری واحد یا به آدرس الکترونیکی www.shoushtar.iau.ir مراجعه نمایند. حداکثر مهلت دریافت، تکمیل و تحویل اسناد مزایده به امور اداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر از زمان درج آگهی در روزنامه به مدت ۱۰ روز کاری می‌باشد. ضمنا هزینه درج آگهی در روزنامه، نصب بنر و کرایه پرتابل در سطح شهر به عهده برنده می‌باشد و دانشگاه در رد و اختیار هریک از پیشنهادها و عقد قرارداد دارای اختیار تام بوده و بنا بر صرفه و صلاح واحد اقدام می‌نماید.

لیست مزایده‌ها:

مزایده کرایه یک باب ساختمان در سایت مرکزی واحد (ساختمان نانوایی)

آدرس دانشگاه: خوزستان، شوشتر، شوشترنو، بلوار دانشگاه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر، امور اداری واحد شوشتر کد و صندوق پستی: ۶۴۵۱۷۴۱۱۱۷ تلفن: ۳۶۲۷۲۰۴۸-۰۶۱

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

نوبت اول

آگهی مزایده

دانشگاه آزاد اسلامی مرکز آستانه در نظر دارد جهت آگهی مزایده نوبت اول اجاره ۲ هکتار زمین بلااستفاده دانشگاه آزاد اسلامی مرکز آستانه از طریق مزایده عمومی اقدام نماید، لذا از کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی واجد صلاحیت دعوت می‌شود تا ضمن اعلام آمادگی مدارک مورد نیاز را حداکثر تا مدت یک هفته پس از نشر آگهی به نشانی دستگاه مزایده گذار تحویل نمایند.

موضوع مزایده: نوبت اول اجاره ۲ هکتار زمین بلااستفاده دانشگاه آزاد اسلامی مرکز آستانه

مبلغ خرید اسناد: ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال واریز به حساب شماره ۰۱۰۵۷۴۷۷۶۴۰۰۳ نزد بانک ملی حساب دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک.

محل دریافت اسناد و اطلاعات مزایده: بلوار امام خمینی(ره)–شهرک دانشگاهی امیرکبیر – دانشگاه آزاد اسلامی اراک – اداره تدارکات دانشگاه

محل تحویل اسناد: بلوار امام خمینی(ره)–شهرک دانشگاهی امیرکبیر – دانشگاه آزاد اسلامی اراک – دبیرخانه حراست دانشگاه

مهلت فروش و تحویل اسناد: از تاریخ ۱۴۰۲/۰۵/۲۵ لغایت ۱۴۰۲/۰۵/۳۱ به مدت یک هفته

جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانید با شماره تلفن ۰۸۶۳۳۴۱۲۱۴۶ رئیس اداره تدارکات تماس حاصل فرمایید. دانشگاه در رد یا قبول پیشنهادها دارای اختیار تام می‌باشد و هزینه درج آگهی بر عهده برنده مزایده می‌باشد.

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی اراک

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی شرکت تعاونی مسکن کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

جلسه مجمع عمومی عادی نوبت اول شرکت تعاونی مسکن کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر با شماره ثبت ۳۵۲ و با کد پستی ۵۳۸۱۶۳۷۱۸۱ راس ساعت ۱۵ روز سه‌شنبه مورخه ۱۴۰۲/۰۶/۰۷ در مسجد فاطمه‌الزهرای دانشگاه با دستور جلسه زیر تشکیل خواهد شد. لذا از کلیه اعضای محترم دعوت به عمل می‌آید با در دست داشتن کارت ملی (اعضاء اصلی)/وکالتنامه از دفاتر رسمی ثبت اسناد برای خریداران امتیاز از اعضای اصلی شرکت تعاونی مسکن دانشگاه، راس ساعت مقرر در محل مذکور حضور بهم رسانیده یا وکیل/نماینده قانونی خود را کتبا با تکمیل فرم مخصوص مستقر در دفتر تعاونی مسکن معرفی نمایند. ضمنا به موجب ماده ۱۹ آیین‌نامه نحوه تشکیل مجامع عمومی، تعداد آرای وکالتی هر عضو حداکثر ۳ رای خواهد بود. اعضای متقاضی اعطای نمایندگی می‌بایست تا روز یکشنبه مورخه ۱۴۰۲/۰۶/۰۵ با مراجعه به دفتر شرکت و اخذ فرم مخصوص اعطاء نمایندگی نسبت به معرفی وکیل خود اقدام نمایند. داوطلبان متصدی سمت‌های هیات‌مدیره و بازرسی به موجب ماده ۲ دستورالعمل موظفند حداکثر یک هفته پس از انتشار آگهی، اقدام به تکمیل فرم داوطلبی و تحویل آن به دفتر تعاونی مسکن شرکت مستقر در مجتمع آزمایشگاهی دانشگاه نمایند.

دستور جلسه:

۱. گزارش هیات‌مدیره و بازرس در مورد عملکرد شرکت
۲. انتخاب اعضای اصلی و علی‌البدل هیات‌مدیره و بازرس
۳. بررسی صورت‌های مالی و تصویب بودجه ۱۴۰۲

هیات‌مدیره شرکت تعاونی مسکن دانشگاه آزاد اسلامی